

غوغای رستاخیز ۳ -

ترجمه و تفاسیر

الازهر

شیعه را معرفی میکند

مقاله‌ای که از نظر خوانندگان
گرامی ذیلاً میگردد بنالله ترجمه مقاله
محققانه ایست که بقلم استاد شیخ «محمد
محمدالمدنی» عضو دار التقریب و استاد
دانشگاه الازهر مصر و سردبیر مجله
«رسالۃ الاسلام» تحت عنوان «رجة البعث»
در شماره ۴ سال یازدهم درج شده است.
این مقاله در حقیقت جوابگوی تمام گفتگو
هایی است که بدنبال فتوای تاریخی
«شیخ محمود شلتوت» برآمده افتاده است.

شیعه ایکه فقه آنها دردانشگاه الازهر تدریس میشود، دو دسته‌اند:
۱- شیعه دوازده امامی که امامیه، نیز نامیده میشوند و با این جهت امامیه نامیده
میشوند که امامت علی علیہ السلام را به نص (از پیغمبر ﷺ نه بانتخاب مردم) میدانند
و آنها دوازده امامی میگویند بعلت اینکه بدوازده امام معتقدند که اول آنان
علی بن ابی طالب علیہ السلام و آخر آنها محمد بن حسن عسکری علیهم السلام ملقب به
«حجت» است.

این دسته از شیعه که در کشورهای عربی و اسلامی هاند ایران، عراق، سوریه، لبنان، پاکستان و هند ساکن میباشند و در غیر اینها نیز سکونتدارند بهمۀ اصول اسلام ایمان دارند و هیچ فردی از مسلمانان نمیتواند آنها نسبت کفر بدهد و اختلافی که میان آنها و اهل تسنن دیده میشود، در زمینه اصول عقاید نیست، زیرا هر دو فرقه (شیعه و سنی) در اصول اسلام مشترکند.

فقه این دسته از شیعه از امامان خودشان یعنی از اهل بیت بیوت گرفته شده و بنام «فقه جعفری» اشتهرایافته است و این نامگذاری بمناسبت نسبتی است که بجعفر صادق فرزند محمد باقر داده شده است.

این دسته از شیعه کسانی را که در باره علی غلوتی نمایند، لعن میکنند و از آنها بیزاری میجوینند و بکفر و نجاست آنها معتقدند.

این دسته از شیعه دارای تأثیرات مهمی در زمینه اصول عقاید، فقه، اصول فقه، اسرار شریعت اخلاقی، ادبیات عربی و غیر آن میباشند و نوایخ بسیاری در فرمات های مختلف علوم از میان آنان برخاسته، فقهاء، ادباء، اهل حدیث و روایت، اصولیین، متکلمین از آنان پدید آمده اند و در طول اعصار و قرون گذشته، در مجموع علوم اسلام دارای آثار گران بها و درخشان میباشند.

۲- شیعه زیدیه که غالباً در کشورین من سکونت دارند مذهب آنها بزید بن علی زین العابدین نسبت داده میشود، و مذهب آنها با هل سنت نزدیکتر است، در موقعیت آنها نیز جای گفتوگو نیست.

در این صورت این گفتار که «شیعه بطور کلی بر سالت یا الوهیت علی معتقدند یاد رشان علی غلوتی نمایند» گفتاری است بی اساس و تسبیتی است ناروا و باید میان شیعه صحیح العقیده و شیعه منحرف فرق گذاشت، همانطور که باید هنگام نقل مطالب از شیعه متوجه بود که نظریه فرقه کمر ارشیعه با شیعه صحیح العقیده اشتباه نشود.

* * *

بعضی دیگر اینطور ایراد میکنند اگر دانشگاه‌الازهـ فقه شیعه در این ظور را تقاد

و ایراد تدریس میکنند این موجب تهییج عداوت و پیدایش قته خواهد شد و اگر بمنظور اینکه صحیح است و از خطأ لغتش خالی است تدریس می نمایند این باعث میگردد که دانش آموزان بجانب آن تشویق شده فریفته آن گردند ، و این نظریه جواز تقلید از آن مذهب را تأیید ننماید .

درجواب اینها میگوئیم : باید میان تدریس فقه امامیه وزیدیه بطور استقلال و تدریس آنها ضمن فقه مقارن (۱) فرق کذاشت .

هیچگاه دانشگاه «الازهر» مقرر نموده اند که فقه امامیه وزیدیه بصورت مستقل تدریس شود تاتعداد مذاهبه که در «دانشک» شریعت « بطور استقلال تدریس میگردد بشش مذهب بر سر دیگری علاوه بر مذاهب چهار نه معروف (حنفی، مالکی، شافعی، حنبلی) فقه امامیه وزیدیه نیز بر آن افزوده شود ؛ چیزی که اکنون مقرر داشته است و از نخستین روز مورد توجه و بحث بوده است ؛ تدریس فقه امامیه وزیدیه در دائره سنجهش و موازن «فقه مقارن» است .

تدریس فقه مقارن بر این پایه محکم استوار است که بحث کنندگان در مباحث فقهی باید با نظر پاک و بی طرفی بهمه نظریه های فقهی توجه کنند و بدون اعمال تعصب مذهبی بیحث و تحقیق بپردازند .

اگر تدریس و تحقیق فقه مقارن باین صورت انجام نگیرد اسمی بی مسمی خواهد بود و نتیجه مطلوب بدست نخواهد آمد روی همین اصل ایراد فوق بر ماروشن نیست و در جواب میگوئیم : باید بحث و تدریس بر پایه انصاف وعدالت فرار کیره و با ذهن خالی مورد توجه واقع شود و لا از طریق تحقیق علمی منحرف خواهد گشت بدیهی است شالوده درس و تحقیق بر اساس دلیل و بر هان فرار گرفته ، نه تعصب و طرفداری از نظر معینی ، وهیچ کس معتقد نیست که هر روش فقهی بطور کلی صحیح یا بطور کلی باطل است ؛ بلکه هر مجتهد باید بطور آزاد بیحث و تحقیق بپردازد و هر نظری که بر پایه دلیل و بر هان محکم استوار است انتخاب کند .

(۱) فقه مقارن یعنی مقایسه فتاوای مذاهبان مختلف و انتخاب فتوائی که دلیل آن محکمتر و قویتر است

اینجا لازمت است که این نکته را نیز خاطر نشان سازیم که : دانشگاه الازه
تدریس فقه امامیه وزیر دیه راضمن تدریس فقه مقارن (نه بطور استقلال) مقرر داشته است نه
از این جهت بوده است که با تدریس آنها بصورت مستقل مخالف است؛ بلکه از این
نظر است که تدریس جامع و اصیل در این دانشگاه درسایه فقه مقارن صورت میگیرد
و فعلًا لازم نمیدارد که تدریس مذهبی را بر مذاهب چهار گانه بیفزاید؛ تمام‌نده آنها
بطور استقلال تدریس شود، و شاید در آینده همه مباحث فقهی از استقلال بپرون رود
ومجموع درس‌های فقه در «دانشکده شریعت» و موجبات تخصص در آنها، در ضمن
تدریس‌های مقارن انجام بگیرد.

میگویند : «چرا بفقه مقارن این اندازه اهمیت میدهید و تدریس آنرا تدریس
جامع مینامیم و در راه آن متتحمل زحماتی میگردید که پیشینیان شما متتحمل آن
نشده‌اند؟»

درجواب این اعتراض میگوئیم : فقه حقيقی همان فقه مقارن است؛ دانشمند
فقیه باید مرتخص در این رشته باشد، دانشمندی که فقط فروع فقهی را حفظ کرده و در این
رشته مهارت ندارد فقیه نیست.

چیزی که ما مقرر داشته‌ایم، چیز تازه‌ای نیست بلکه کتابهای که مورد
اعتماد و توجه شماست این موضوع را تثبیت می‌نماید، دانشمندانتان در تعریف فقه
میگویند : «فقه بdest آوردن احکام شرعی است از روی دلایل تفصیلی» و میگویند :
«کسی که طبق این اسلوب و روش دارای قوه‌پی بردن با حکام الهی نباشد فقیه نیست
گرچه جمیع فروع فقهی را زیر داشته باشد و کسی که دارای چنین قوه‌ای و لودر بعض
مسائل باشد، فقیه است» چهل مسئله ازمالک پرسیدند جواب چهار مسئله را گفت
و در جواب سی و شش مسئله گفت : فعلاً نمیدانم. مستحضر بودن جواب سی و شش مسئله
با عذر نگردید که ویراقیه ننامند، زیرا قوه مذکور را دارا بوده.

این روش در فقه (فقه مقارن و موازن) در میان دانشمندان هر عصر معمول بوده
و کتابهای مذاهب درسایه همین روش بوجود آمده صفحه‌ای از صفحات کتابهای

حدیث و تفسیر و اصول از اعمال این طریقه خالی نیست، چه بسا داشتمندمالکی که گفتار شافعی را ترجیح داده و حنفی که گفتۀ غیر ابوحنیفه را پذیرفته، اصحاب ابوحنیفه و شاگردانش و همچنین علمای حنفی مذهب در بسیاری از اوقات نظریه غیر ابوحنیفه را قبول نمی‌کنند، زیرا هدر کی که مورد استناد ابوحنیفه بوده در نظر آنها در آن مورد ضعیف است، یا بد لیلی بی برده‌اند که ابوحنیفه پی‌نبوده است، و همچنین است روش همه اصحاب پیشوایان فقه و اتباع مذاهب چهار کانه اهل سنت،

شکی نیست که این روش بروش صحیحی است هم از جهت علم فقه و هم از نظر اسلام، اما از نظر علم فقه باین جهت است که فقیه بالاصاف هدفی جز بحث وجستجوی حقیقت ندارد و نهیتواند در مسائلی که بحث می‌کند از نظریه مجتهد دیگر صرف نظر کند و بد لیل وی توجه ننماید زیرا ممکن است آن دلیل، محکم و خالی از اشکال باشد و تا هنگامی که نص قطعی از کتاب خدا و سنت در بین اماسدنَا کذیر از آن دلیل باید پیروی کند.

اگر داشتمد فقیهی نظر و دلیل مجتهد دیگر را نادیده بگیرد مشمول مذہب و توپیخ این آیده می‌گردد «الآنهم یشنون صدورهم لمیستخوامنه» (آیه ۵ سوره هود) یعنی : آگاه باشید که آنان (منافقان و کافران) روی دلهار امیگردانند تاخود را از کلام خدا پنهان دارند تردیدی نیست که در این صورت آن رویه غیر صحیح و در نظر داشتمندان معتبر نیست اما صحت این روش از نظر اسلام‌روی این اصل است که همه مسلمانان یک‌کهامت میباشند و هر فرقه‌ای در را حق شناسی و عمل با آن برادر و پشتیبان فرقه دیگر میباشد و این اصل در صورتی محفوظ می‌ماند که مجموع مسلمانان که اهل یک‌دین و صاحبان اصول مشترک میباشند همه در نظریه خود واستفاده از نظر دیگران آزاد باشند، و ما قبل اذکر دادیم که در اصول اسلام میان جامعهٔ تسنن و امامیه و زیدیه تفاوتی نیست.